

Po časopisech.

Komentář k domovníckému zákonu.

Pod názvem »Domovnícký zákon v praxi rozepisuje se Dr. Jiří Kavalír v Soudcovských listech z 1. ledna 1939, č. 1/XX. o tom, na které poměry se domovnícký zákon vztahuje, jaké jsou povinnosti domovníka a jeho nároky, a sestavuje velmi přehledným způsobem judikaturu týkající se jednotlivých otázek. Z velmi zdařilého pojednání jest poukázati zejména na pasus týkající se umístění domovníckého zákona v našem právním řádu. V tomto směru autor uvádí:

»Zákon domovnícký je speciální normou upravující jeden z poměrů pracovních, jak si to vyžádala zvláštní povaha domovníckého poměru. I když domovnícký poměr má mnoho podobného s nájmem (jako výpověď řízení o námitkách proti výpovědi, zrušení smlouvy bez výpovědi, vrácení bytu a pod.) nejde o žádné mixtum compositum jako bylo dříve i judikováno (Gl. U. III 996, 5936), nýbrž jen o poměr služební. Tomu svědčí nejen počáteční slova § 1 d. z. (»pracovní poměr domovnícký...«), nýbrž i §§ 8 a 9 d. z., které hledí k domovníckému bytu jako části platu. Podobně i důvodová zpráva u § 10 (Vážný 15688). Z toho plyne, že tam, kde nejsou určité speciální předpisy d. z., sluší použití subsidiárně předpisů obecných o smlouvě služební v XXVI. hlavě obec. z. obč. Dom. z. pak v § 14 přímo odkazuje na tyto předpisy pokud jde o náhradu, jež přísluší za bezdůvodné zrušení poměru domovníckého, o jejím promlčení a o vysvědčení (§§ 1162a, 1162 b, 1162 c, 1162 d, 1163, 1486 č. 5 ob. z. obč.).«

Ohledně pozitivního vymezení subjektů, které jest podle zákona č. 82/1920 pokládati za domovníky, autor uvádí:

»Domovníky jsou muži nebo ženy, kterým bylo svěřeno vlastníkem domu neb jeho zástupcem, aby měli dohled na dům, udržovali v něm pořádek a čistotu a obstarávali jinaké práce, týkající se správy domu (§ 1, odst. 2).

Nestačí však jen pověření ve smyslu § 1, odst. 2 d. z., nýbrž nutným předpokladem je i rozsah prací vymezený v §§ 5 a 6

d. z. Nejde na př. o domovnícký poměr: Za určitou slevu z činže obstarávají nájemníkem práce v domě, které sice jinak vykonávají domovníci, ale jen ony, jež by připadly na toho, kdo je vykonával a na majitele domu, nikoliv i na ostatní nájemníky, kteří si práce obstarávali sami (Vážný č. 7523). Pouhé obstarávání domovníckých prací, třebaš z příkazu vlastníka domu, také nezakládá domovnícký poměr, jestliže se z okolnosti nepodává zřejmá vůle stran založiti domovníckou smlouvu (Vážný č. 14995). Byla-li jen na oko zastřena smlouva služební smlouvou nájemní, platí smlouva domovnícká (Vážný č. 6966, 7523). Pro otázku, zda došlo ke smlouvě domovnícké přesto, že smluvci uzavřeli smlouvu nájemní a dohodu, že nájemník bude konati též práce domovnícké za smlouvenou úplatu, již si bude oprávněn odpočítati od nájemného, je rozhodujícím, byl-li nájemník výslovně neb mlčky pověřen (§ 863 obč. zák.) všemi úkony, které podle § 1 d. z. zpravidla náležejí domovníkům nebo zda vykonával aspoň převážnou část dotčených úkonů (Vážný č. 16235). Při zjišťování charakteru toho kterého smluvního poměru a rozlišování, zda jde o poměr nájemní nebo smlouvu domovníckou, bude rozhodným, zda vlastníku domu jde o to, aby zpeněžil byt či o to, aby si zjednal pracovníka pro určité úkony a zda uchazeč žádá byt nebo nabízí práci. U smlouvy pracovní musí jíti vždy o činnost pro jiného a je lhostejno, zda o činnost pro zaměstnavatele či osoby jiné (Rouček, Komentář k ob. z. obč.). Půjde tedy o smlouvu nájemní tam, kde získání a poskytnutí užívání věci za služby nebo provedení díla je převládajícím důvodem sjednání smlouvy, ale o služební poměr tam, kde převládajícím důvodem jejího sjednání je zpeněžení a získání pracovní síly (Vážný č. 6585).«

Nová organizace ministerstva sociální a zdravotní správy.

Prvé číslo nového ročníku (46) »Svépomoci« na str. 5 uveřejňuje pojednání o nové organizaci ministerstva sociální a zdravotní správy, provedené ministrem drem Klumparem, ze kterého uvádíme:

Ministerstvo sociální a zdravotní správy skládá se nyní ze sedmi odborů, jež jsou: